

Warszawa, dnia 22 listopada 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.281.2013 / 27 /dl

dot.: INT-015-169/2013 z 22.11.2013 r.

Pan Mieczysław Golba
Przewodniczący Komisji
Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii
Sejm RP

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw ujętego w sprawozdaniu Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii (druk nr 1943) wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym sprawozdaniem pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Przepis art. 2 pkt 3 projektu ustawy utrzymuje zawarty w art. 40 § 4 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.) obowiązek wyznaczania pełnomocnika do doręczeń w kraju – chyba, że strona działa za pośrednictwem pełnomocnika do prowadzenia sprawy zamieszkałego w kraju lub doręczenie następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Skutkiem nieustanowienia takiego pełnomocnika będzie pozostawienie pism kierowanych do strony w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia (art. 40 § 5 k.p.a.).

Rozwiązanie takie nie może być uznane za w pełni zgodne z prawem Unii Europejskiej. Należy zauważyć, że instytucję pełnomocnika do doręczeń w analogicznym kształcie, jak w projektowanym przepisie, istniejącą do niedawna w art. 11355 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (k.p.c.), zakwestionowała Komisja Europejska (naruszenie nr 2011/2102). Zarzuciła ona takiemu rozwiązaniu m.in. niezgodność z przepisami rozporządzenia nr 1393/2007 o doręczaniu pism sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych. W wydanym w sprawie C-325/11 Alder et Alder wyroku, dotyczącym zgodności przepisu art. 1135(5) k.p.c. z prawem UE, a w szczególności z

przepisami rozporządzenia nr 1393/2007, Trybunał Sprawiedliwości UE uznał art. 1135(5) k.p.c. za niezgodny z tym rozporządzeniem. Na skutek tego orzeczenia art. 1135(5) k.p.c. został zmieniony w odniesieniu do osób zamieszkałych w państwach członkowskich UE. Nie są one już zobowiązane do wskazywania pełnomocnika do doręczeń bez względu na sposób, w jaki dokonywane jest doręczenie (również w przypadku niewskazania pełnomocnika do prowadzenia sprawy zamieszkałego w Rzeczypospolitej Polskiej).

Analogiczna zmiana, w odniesieniu do doręczania dokumentów podlegających przepisom rozporządzenia nr 1393/2007, jest obecnie procedowana w Rządzie również w odniesieniu do innych ustaw, w których taki obowiązek istnieje (projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw). Nowelizacja ta zmienia również pod tym kątem m.in. ustawę – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (p.p.s.a.) Zgodnie z art. 14 projektu – w art. 299 p.p.s.a. dodaje się § 6 w brzmieniu: „Przepisów § 1 - 4 nie stosuje się w postępowaniach, w których do doręczeń pism przeznaczonych dla strony mającej miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych.”.

Zarówno sama zmiana, jak i sposób jej redakcji, wynikają z tego, że nie jest z góry możliwe do przewidzenia, w których sprawach rozpatrywanych na podstawie przepisów k.p.a. znajdą zastosowanie przepisy rozporządzenia nr 1393/2007. Samo rozporządzenie wyłącza, co prawda, z zakresu swojego zastosowania sprawy administracyjne, jednak zakres pojęcia „sprawy cywilne” w rozporządzeniu jest inny niż w prawie polskim. Istnieje bowiem możliwość uznania za sprawę cywilną – a tym samym podlegającą reżimowi rozporządzenia w zakresie doręczania pism w takiej sprawie – sprawy, do rozpatrzenia której – zgodnie z prawem polskim – właściwe są organy administracji.

W związku z tym, dla zapewnienia zgodności projektowanego przepisu z prawem UE, w szczególności z rozporządzeniem nr 1393/2007, konieczna jest albo zmiana projektowanego przepisu na kształt obowiązującego art. 1135(5) k.p.c., albo wprowadzenie regulacji analogicznej, jak zmiana projektowana w ustawie p.p.s.a., w odniesieniu do wszystkich tych spraw, w których – ze względu na charakter sprawy – do doręczenia pism znajdowałyby zastosowanie przepisy rozporządzenia nr 1393/2007.

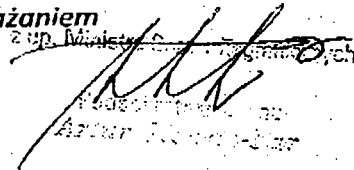
Projekt ustawy ujęty w sprawozdaniu jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem uwagi zawartej w niniejszej opinii.

Do wiadomości:

Pan Michał Boni

Minister Administracji i Cyfryzacji

Z poważaniem

Artur Maciejowski